l'hort de l'arenal

nº10
Març 2012

Butlletí de l'Ampa de l'Arenal de Llevant

Temps difícils per a l'escola pública

ampa l'Arenal de llevant

Editorial. Carta de la Presidenta	**3**
Benvinguts P3!	**4**
Mares i pares en acció: què és l'Ampa?	**6**
Extraescolars que creixen amb l'escola	**8**
Temps de vacances, temps de diversió	**9**
Jo em bellugo, tu et bellugues	**10**
Camí Escolar: dues passes endavant i una enrera	**11**
El camí cap a una societat inclusiva	**12**
Èxit de la campanya d'ajuda als sense sostre	**13**
Acompanyar els fills en el procés d'aprendre	**14**
Sense canvis en les incripcions d'instituts	**15**
La cuina, en contínua millora	**17**
De tot una mica	**18**
Els nens i nenes delegats	**19**
Entrevista Toni Otero	**22**
Temps de rebaixes a l'escola pública	**24**
Barri en família	**25**
Llegir per créixer	**28**
Llibres per a mares i pares	**30**

Benvolgudes famílies de L'Arenal de Llevant,

Enguany, a l'Assemblea Anual de Socis i Sòcies de l'Ampa, celebrada el novembre passat, es van renovar alguns dels càrrecs de la Junta de l'Ampa. Entre ells el de presidenta que ara ha recaigut en la meva persona per als propers dos anys. La meva antecessora en el càrrec, la Laura Martínez, continua a la Junta com a vice-presidenta. Des d'aquí aprofito per a agraïr-li tota la feina feta, que ha estat molta.

Acomiadàvem el curs passat dient adéu a la nostra primera fornada i comencem aquest donant la benvinguda als nous infants de P3 (les classes dels Avions i dels Cavalls i les Eugues) i a les seves famílies. En aquestes pàgines els podreu conèixer una mica més. Es dóna també la circunstància de que aquest any, comptem amb més nens i nenes que mai a l'escola, ja que tots els cursos estan complets en les dues línies i tenim, a més, tres Sisens.

En aquesta revista, com és habitual, trobareu un repàs de totes les comissions de l'Ampa i de les tasques portades a terme en els darrers mesos, així com dels projectes que preparen. També trobareu una entrevista amb el Toni Otero, cap d'estudis de l'escola, i un interessant article sobre les assemblees dels nens i nens delegats. Us proposem, així mateix, tres formes d'implicar-vos més dins la vida del barri i una excel·lent selecció de llibres per als petits, mitjans i grans de la casa.

No podem obviar que són temps difícils. Les retallades a l'escola pública ja s'han començat a notar i també les Ampas hem vist reduïdes les subvencions que fins ara rebiem. Però ara toca no rendir-nos i continuar lluitant per una educació pública de qualitat. I, si pot ser, sense perdre el somriure, seguint celebrant les nostres festes, com el recent Carnestoltes o les properes Festes de Maig.

Tampoc voldria deixar de recordar-vos que l'Ampa està oberta a tothom i que tota ajuda és benvinguda!

Irene Capdevila
Presidenta de l'Ampa

Avions, Cavalls i Eugues, benvinguts a l'escola!

Des de la revista donem la benvinguda als dos nous grups de P3. Una mare de P3 s'ha animat a col·laborar amb la revista i, a més d'altres articles, ha escrit aquesta acollidora benvinguda per als més petits de l'escola

Els nens i nenes que han començat P3 aquest curs ja han escollit el nom de la classe (P3A, els Avions, P3B, els Cavalls i les Eugues) i estan treballant en els projectes, aprenent cada dia dins de l'aula. S'adapten a ser els petits d'una escola molt gran amb l'ajut de mestres (gràcies Migdàlia i Teresa) i monitors/res, i amb el suport dels nens i nenes de cursos superiors, amb qui comparteixen estones de pati, menjador, extraescolars i casals. Amb tots ells, aprenen a ser més autònoms cada dia, adquireixen hàbits i responsabilitats, viuen i resolen conflictes… Creixen i aprenen a viure en societat.

Les famílies dels més petits de l'escola ens hi anem adaptant també. Comencem a conèixer els mestres i monitors/res, altres pares, mares, avis i àvies... i anem implicant-nos de mica en mica en l'escola. Alguns pares i mares van ajudar a netejar d'herbes l'hort i a preparar els carros de carnestoltes amb el grup de l'EQC (El Que Calgui), altres assisteixen quan poden a les xerrades per a pares i mares, i alguns altres hem trobat que podríem ser útils en alguna comissió de l'Ampa i ens hi hem apuntat. Pensem que és la manera de fer que l'escola sigui cosa de tothom. Així que animem a implicar-se els pares i mares que encara no han fet el pas.

Sonia Gómez, mare de P3

Erik B. , Juan Carlos, Iker, Biel C., Júlia, Joan, Nicolás, Bruno, Biel G., Jana, Sara, Jazmin Elina, Laia, Pol, Matteo, Max, Marc, Aniol, Berta, Marta, Amanda, Gerard, Inés, Eric V., Sofia

Els cavalls i les eugues són:
Biel, Àlex, Pau, Nisha Wara, Pol, Carlos Andrés, Clàudia, Sara, Paula, Martina C., Marc, Vicente, Ninna, Joel, Lluc, Alina, Carla, Kai, Bruna, Vinyet, Martina O., Gemma, Marvin, Max, Guillem i Jan

Mares i pares en acció: L'Ampa de l'Arenal

L'Ampa és l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes i existeix per organitzar i gestionar els espais educatius complementaris durant les hores no lectives (acollida del matí i de la tarda, menjador i lleure del migdia i activitats extraescolars de la tarda) i per canalitzar les inquietuds i iniciatives de les famílies.
Més de tres quartes parts de les famílies de l'escola són sòcies de l'Ampa i això està molt bé ja que és un dels indicadors que utilitzen alguns estudis europeus per valorar l'èxit educatiu dels alumnes: com més participació dels pares i mares, millors resultats obtenen els alumnes.
Totes les famílies sòcies de l'Ampa ens reunim un cop l'any en una assemblea on triem els representants que formaran la Junta i les comissions. A la Junta hi ha el president/a, el vicepresident/a, el tresorer/a, el secretari/ària i un/a vocal de cada una de les comissions. Els càrrecs de la Junta i les Vocalies les renovem cada dos anys.

BÚSTIA DE L'AMPA

BÚSTIA VIRTUAL
arenalampa@gmail.com

BÚSTIA FÍSICA
A l'entrada de l'escola:
Bac de Roda, 33

A la nostra Ampa existeixen, ara com ara, deu comissions que fan molta feina:

• **Comissió d'Extraescolars** (fa el seguiment de la gestió de les activitats extraescolars).

• **Comissió de Menjador** (fa el seguiment de la gestió del menjador i l'espai de migdia).

• **Comissió de Casals** (busca la gestió i fa el seguiment dels casals de vacances).

• **Comissió Institut** (s'ocupa de la continuïtat educativa dels alumnes que acaben sisè).

• **Comissió d'Escola de Pares** (organitza xerrades i tertúlies per als pares i mares).

• **Comissió de Comunicació** (fa la revista i gestiona el bloc).

• **Comissió de Camí Escolar** (participa en el projecte de barri amb altres Ampas i escoles).

• **Comissió Escola Inclusiva** (orienta les famílies amb fills amb necessitats educatives especials).

• **Comissió de Solidaritat i Cooperació** (col·lectes i campanyes de sensibilització amb la pobresa).

• **Comissió Belluga't amb l'Ampa** (organitza festes i activitats per promoure la relació entre les famílies de l'escola).

L'Ampa no treballem sols, sinó que intentem coordinar-nos molt amb l'equip directiu de l'escola i amb els pares i mares representants al Consell Escolar, i també amb la FAPAC (la federació d'Ampas de tot Catalunya).

Us animem a tots els pares i mares que heu entrat nous a l'escola i aquells que fa temps que volteu per aquí a que: 1. us feu socis de l'Ampa, 2. que us acosteu a l'Ampa per demanar tota la informació que necessiteu i 3. que us oferiu a col·laborar perquè sempre hi ha feina!

Junta de l'Ampa

ATENCIÓ AL SOCI

HORARI
dilluns i divendres
de 9 a 10h
dimecres
de 16.30h a 18h

ADREÇA
Bac de Roda, 33

TELÈFON
93 307 13 37

CORREU ELECTRÒNIC
arenal.sas@gmail.com

DADES DE CONTACTE

Comissió d'Extraescolars : arenalextraescolars@gmail.com
Comissió de Menjador : arenalmenjador@gmail.com
Comissió de Casals: arenalcasals@gmail.com
Comissió Institut: arenalinstitut@gmail.com
Comissió Escola de Pares: arenalxjt@gmail.com
Comissió de Camí Escolar: arenalcamiescolar@gmail.com
Comissió d'Escola Inclusiva: arenalinclusiva@gmail.com
Comissió de Solidaritat i Cooperació: arenalsolidaritat@gmail.com
Comissió Belluga't amb l'Ampa: arenalbellugat@gmail.com
Comissió de Comunicació: arenalcomunicacio@gmail.com

Les extraescolars creixen amb l'escola

La Comissió d'Extraescolars continua ampliant el ventall d'activitats per a que nens i nenes es diverteixin i aprenguin. La idea és anar sumant sempre i quan es disposi d'espai i hi hagin prou participants

És dimecres a la tarda i un nodrit grup de nens es disposa a encetar la seva classe d'hoquei sala, una de les novetats de la graella d'activitats extraescolars ofertades aquest curs a la nostra escola. Es tracta d'una activitat que va guanyant participants gràcies al boca-orella. Van començar sent cinc nens i el nombre s'ha incrementat fins a catorze, animats en part per la possibilitat de participar en competicions, tal i com succeeix en bàsquet, handbol i escacs. També l'activitat de karate participarà aquest any en el primer Torneig Escolar obert a les diferents escoles del districte.

Una extraescolar molt musical

Coral i sensibilització musical és una altra activitat nova d'aquest curs. En aquesta activitat, els nens aprenen les notes, les figures, els sons i els tempos a través de les cançons i també fan percussió corporal, introduint el mètode Orff.

Novetats a piscina

L'increment del nombre d'alumnes a l'escola ha portat a contractar els serveis d'una nova piscina. D'aquesta manera, els alumnes d'Educació Infantil, fan l'activitat al Centre Esportiu Maresme, que és on també realitzen l'activitat tots els nens i nenes que fan piscina els divendres. Els dimarts, els nens de primària continuen anant al Club Natació Barcelona, com es feia fins ara. El passat mes de desembre, van haver jornades de portes obertes a ambdues piscines que va servir per a que pares i mares apreciéssin la bona feina portada a terme a tots dos llocs.

Comissió d'Extraescolars

L' hoquei ha estat molt ben acollit i cada dia té més participants

Temps de vacances, temps de diversió

Una primavera històrica i un estiu aventurer, esportiu i artístic. Aquestes són les propostes per als propers casals de vacances de l'escola

Ja tenim les vacances de primavera aquí i moltes famílies haureu hagut de plantejar-vos alternatives per cobrir el temps lliure dels fills un cop acabades les classes. La comissió de Casals de l'escola ha treballat per oferir-vos també una proposta concreta que es durà a terme en el mateix recinte escolar.

Els maies, centre d'interès

La cultura maia serà l'estrella del casal de primavera de l'Arenal, que torna a estar organitzat per l'associació CET10. Els nens d'educació infantil i primària podran participar en activitats que els faran descobrir qui eren els maies i també altres comunitats ètniques com els ximques, els garifunes i els ladins. A partir d'un viatge imaginari a Guatemala s'explicarà una història sobre com era la vida de la princesa Nac-Csifié, una bella jove maia de la ciutat de Mayapán.

Aventures i esport a l'estiu

Quan arriben els mesos d'estiu, la proposta de Casal de CET10 es diversifica. Els nens d'educació infantil es trobaran a una illa i seran protagonistes de diferents aventures. Pels més grans, els nens de primària, l'aposta d'aquest any per a les mateixes dates és un casal esportiu. Aquells que decideixin passar aquestes setmanes de calor a l'Arenal podran provar diferents esports alternatius com són les curses d'orientació i els jocs tradicionals d'arreu del món. A més a més, ballaran bandes sonores originals.

Després d'un agost on els espais de l'escola tancaran per agafar aire, al setembre la proposta de casal tornarà a ser única pels nens d'infantil i primària. El centre d'interès seran les arts escèniques, amb el musical com a producte estrella, per tal de treballar la capacitat d'expressió.

Comissió de Casals

EL LEIT MOTIV

CET10 ens recorda que les seves activitats busquen contribuir a educar els infants i afavorir el seu creixement integral.

Per a informació de les famílies, CET10 disposa de coordinadors, monitors generals i monitors de suport per a facilitar la integració en les activitats dels infants amb necessitats educatives específiques. Al mateix temps, compten amb monitors en pràctiques del curs de monitor d'activitats d'educació en el lleure.

Tot aquest personal treballar per promoure el respecte a les diferències individuals i l'educació en valors i amb la voluntat de que el nen sigui el protagonista del seu propi procés d'aprenentatge.

Jo em bellugo, tu et bellugues...

La comissió amb més trempera de tot l'Ampa porta l'engrescador nom de Belluga't amb l'Ampa i s'ocupa d'organitzar i coordinar diferents activitats on les famílies són les protagonistes

És dissabte de Carnestoltes i la Rambla del Poblenou és plena a vessar de gent disfressada. Entre ells, un nombrós grup de pallassos, format per adults i canalla, desfila animat pels sons dels seus tabalers. És la comparsa de l'Arenal de Llevant! Però per arribar fins aquí, ha calgut no només de la implicació dels participants a la rua sinó de l'organització per part de la Comissió Belluga't amb l'Ampa. En aquesta ocasió, i després de fer una consulta entre vàries opcions al bloc de l'Ampa, vam optar per convertir-nos en uns vistosos, alegres i econòmics pallassos. L'objectiu: engrescar al màxim de famílies a la festa.

Diversió i sopar al pati de l'escola

A més de Carnestoltes, la Comissió s'encarrega de l'organització de la festa de final de curs. L'any passat ja es va introduir un canvi significatiu en la seva organització. Es van contractar diferentes espais de joc inflables: un castell, un vaixell i un futbolí inflable on podien jugar tant els nens i nenes com els pares i mares. A més hi havia un taller de maquillatge que va estar molt sol·licitat. En acabar la festa, les famílies que van voler, van portar menjar de casa i amb el pagament d'una quantitat simbòlica per sufragar despeses de lloger de taules, cadires, neveres... es van poder quedar a sopar al pati de l'escola. L'èxit de la iniciativa ens porta a plantejar la festa d'enguany en termes similars.

A més, tornarà l'intercanvi de llibres per Sant Jordi i farem sortir els nostres capgrossos a les Festes de Maig.

Comissió Belluga't amb l'Ampa

Futbolí humà durant la festa de fi de curs de l'any passat al pati de l'escola

Camí escolar: dues passes endavant i una enrere

A la nostra escola cada cop hi ha més nens i nenes que hi van i vénen sols. No és que hi vagin en solitari, alguns arriben en petits grups que han anat formant els qui comparteixen camins semblants. Els agrada fer-se grans, i la idea s'encomana: a partir de quart curs comencen a demanar que els deixem anar sols

Des de la Comissió de Camí Escolar pensem que això els ajuda a créixer, i procurem millorar les condicions per a que la decisió de donar-los aquesta petita independència sigui una mica més fàcil.
Segurament, la part més important del projecte de Camí Escolar no consisteix en semàfors, senyals verds o guàrdia urbana. Més aviat en el treball a l'aula -i a les famílies- per conèixer millor el barri i per anar adquirint, cadascú al seu ritme, la seguretat, autonomia i responsabilitat necessàries. La nostra escola pren part en activitats educatives en aquest sentit, conjuntament amb la resta d'escoles i Ampas que participen en el projecte. Aviat en sentireu a parlar...

Foto 1 (abril 2008): *Abans del camí escolar*

Foto 2 (novembre 2008): *Actuacions pel camí escolar: Aparcament per a motos que permet la visibilitat de vianants i conductors. Tanca de protecció i senyals. Poc després es va instal·lar el semàfor*

Foto 3 (gener 2012): *Aparcament de pagament. S'elimina el de motos. El vehicle aparcat impedeix als nens (més baixos que els adults) veure i ser vistos per un conductor*

Canvis desconcertants

Però els semàfors i actuacions a la via pública també fan falta. Per a fer-ne el seguiment participem en una comissió conjunta entre ajuntament, escoles i Ampas, on transmetem les vostres observacions i comentaris.
L'actual situació econòmica i política no permet gaires alegries, però no podem deixar que es perdin els avenços aconseguits entre tots. Malauradament, en poc temps hem vist decisions municipals que no entenem, com tornar a permetre les motos aparcades sobre la vorera, o els darrers canvis realitzats a Bac de Roda. Anem en direcció contrària?

Comissió Camí Escolar

Una societat inclusiva, un camí a recórrer

Avui en dia, el camí que estem seguint és el d'una societat per a tots. Una societat que planifica les seves polítiques tenint en compte tots els seus ciutadans, segons les seves característiques i necessitats. Quan aconseguim que es recullin totes aquestes necessitats i característiques fem més forts els ciutadans i potenciem les seves obligacions però també els seus drets

Si volem caminar cap a aquesta societat inclusiva, a més d'adequar les polítiques, hem de treballar des de l'educació dels infants, que són la base. Si els nens viuen la diversitat, quan siguin adults acceptaran i valoraran aquesta diversitat. Societat i educació inclusiva han d'anar de la mà.

Il·lustració: Manuela Gerosa

Aquest camí és llarg i encara estem fent les primeres passes, però creiem que la societat ja està canviant la manera de veure la discapacitat. Ja no és l'individu discapacitat el que s'ha d'adaptar a la societat, sinó que ara la societat, cada cop més, s'adapta per facilitar la vida diària a la persona discapacitada.

Temps difícils per a la inserció

En aquest moments ens trobem que el camí avança molt lentament ja que amb la crisi econòmica la retallada ha afectat aquest sector i sense l'ajut estatal és difícil poder insertar-los a la societat. Hem de ser realistes, la legislació ja reconeix els drets de les persones amb discapacitat però no totes poden realitzar funcions en una feina ordinària i han d'anar a un taller ocupacional o un centre de treball especial a on necessiten subvencions per poder tirar endavant els seus projectes.

En conclusió, per construir una societat inclusiva, una societat per a tots, se'ns plategen alguns reptes. Alguns, ja els hem solventat, com ara la legislació vigent, que ja recull aquest drets de tots els ciutadans. Però ara cal que el que està redactat quedi plasmat en la vida quotidiana.

Comissió Escola Inclusiva

Èxit de la campanya a favor dels sense sostre

Durant el mes de desembre, la Comissió de Cooperació i Solidaritat va gestionar la recollida d'aliments i roba per a les persones sense sostre que viuen al nostre barri. La resposta de les famílies va ser molt bona i, properament, la Comissió ens proposarà noves activitats en les que la cooperació i la solidaritat tornaran a ser les protagonistes

A l nostre barri hi ha persones que viuen en fàbriques abandonades o descampats en condicions molt i molt dures, sobretot a l'hivern. La majoria són persones originàries de països subsaharians. La Xarxa de Suport als Assentaments i l'Associació Apropem-nos ens van proposar, a totes les escoles del Poblenou, a través de les Ampas, fer de punt de recollida per ajudar aquest col•lectiu.

Un punt de recollida a cada escola

Cada escola ha funcionat com un punt de recollida autònom, ens vam encarregar de la difusió a les classes, i de classificar els aliments o la roba en caixes del mateix producte per tal de facilitar-ne el transport i la distribució posterior. Vam portar les caixes a l'Església Evangèlica del Poblenou. Vam estar recollint aliments i roba d'abric des de l'11 fins al 16 de desembre, i els resultats han estat molt satisfactoris. Els productes recollits es van fer arribar aquella mateixa setmana directament als necessitats.

Uns valors a no perdre de vista

La Comissió de Cooperació i Solidaritat es va constituir per fomentar a través de l'Ampa, aquests valors en el si de la comunitat educativa tant en l'àmbit local (Poblenou, Barcelona, Catalunya) com en l'àmbit internacional, mitjançant l'organització d'activitats i esdeveniments que serveixen per apropar les famílies de l'escola a realitats socialment desafavorides. Properament, esperem veure-us a tots corrent a la II Cursa Solidària de L'Arenal de Llevant.

Comissió de Cooperació i Solidaritat

QUÈ ES VA RECOLLIR?

120 PECES DE ROBA
Roba blanca (11), roba de nen (41), roba d'adult (50), sabates de nen (2), mantes (13) i sacs de dormir (3).
439,19 KG/L DE MENJAR
Pasta (83), sucs (4.2), tomàquet (12.1), brous (5.3), arròs (80), llenties (20), oli (43), llet (56), sucre (34), fruits secs (9.3), galetes (20.3), llegums (8.65), cafè (9.6), xocolata (18.05), conserves (10.44), altres (6.25).
19 ESPELMES

AGRAÏMENTS

Agraïm la feina feta als voluntaris que van ajudar amb la campanya:
Eduard Bragulat (Erik P3)
Amanda (Júlia P4A)
Lucía (Miretta P4A)
Domènec (Pau P3B)
Charo (Iker P3A)
Marta Jara (Adrià 6èB i Laia 1rB)
Rafael Alarcon (Rafi P4)
Isa Custodio (Mario 2nB)
Núria Carulla (Aïda 4t, Jan 2nB i Karina P4)
Lluís Gutiérrez (Mireia 3r)
Vanessa (Bruno P3)

Acompanyar els fills en el procés d'aprendre

Estem els pares cada cop més preocupats per l'educació dels nostres fills? Ens està afectant la crisi econòmica actual a l'hora de decidir com els preparem per afrontar el futur?

ELS CONSELLS

La Neus Sanmartí ens proposa una sèrie d'estratègies per acompanyar els nostres fills a l'hora d'aprendre:

- Oblidar les fórmules tradicionals (càstig o repetició) i treballar molt la planificació i l'autonomia dels fills en qualsevol àmbit. "Els nens i nenes que tenen més èxit són els que planifiquen molt les tasques que han de fer i treballen de la forma més eficient possible".
- Donar estímuls positius als fills per tal que perseverin davant d'activitats que d'entrada no els motiven. "No et desanimis, prova altre cop".
- Diversificar les activitats. Donar totes les oportunitats de trobar allò que els pugui interessar més i afavorir que arribin a trobar motivació en allò que fan.
- Ensenyar-los a autoavaluar-se. Podem ajudar-los a tenir criteri sobre les seves accions i estimular-los a fer propostes creatives i coherents sobre el que haurien de fer per millorar.

Cada vegada som més els pares que acudim a les xerrades organitzades per l'Ampa de l'escola. Vol dir això que els pares estem cada cop més preocupats per l'educació dels fills? Els temes que més interès susciten són els que fan referència a com eduquem els fills, tant en l'àmbit escolar com en l'àmbit familiar. Les xerrades a l'escola són un punt de trobada per compartir experiències semblants i també diferents, un àmbit en el qual sorgeix espontàniament la reflexió sobre temes quotidians que no sempre tenim temps o predisposició per abordar, un entorn on els fills són sempre els veritables protagonistes. Cada família troba allò que busca o allò que li falta. En general tots sortim contents, potser perquè de cada sessió en traiem alguna petita idea que ens reconforta en la nostra difícil tasca i ens recorda que l'important és ser-hi present mentre el nostre fill o filla creix, que ell o ella és el que més ens importa i ajudar-lo o ajudar-la és el millor que podem fer.

Els resultats de l'informe PISA

El 27 d'octubre de 2011 gairebé un centenar de famílies vam poder gaudir de la xerrada "El gust per aprendre necessita crear hàbits", impartida per Neus Sanmartí, catedràtica emèrita del departament de Didàctica de la UAB. L'assistència i l'interès mostrat per l'audiència van ser màxims. La xerrada es va fer quan s'havien fet públics els resultats del darrer informe PISA. Aquest informe ens ha col·locat en una situació polèmica en la qual s'ha qüestionat la idoneïtat del sistema educatiu català. L'especialista en Didàctica Neus Sanmartí ens convidava a reflexionar sobre els resultats de l'Informe PISA d'aquest curs. Molt resumidament ens manifestava que els catalans sortim aprovats pel que fa a l'atenció a la diversitat amb una àmplia franja d'infants que mostraven les competències educatives bàsiques adequades, la quantitat de nois en la franja baixa tampoc no era exagerada, sinó més aviat semblant a la d'altres països, un 18% respecte la mitjana del 15%. La diferència més significativa és a la secció d'alumnes amb altes capacitats. Tenim menys alumnes d'excel·lència que els altres països. S'inverteixen, doncs, molts recursos en la universalització de l'educació a Catalunya? És possible que hi hagi nens a les aules catalanes amb altes capacitats i que siguin atesos de manera insuficient? Podem fer alguna cosa per afavorir que els nostres fills treguin el màxim rendiment de les seves capacitats naturals?

Les diferències culturals

Ens convidava també a reflexionar sobre la realitat dels tres països que obtenien la màxima qualificació a les proves PISA, en aquest ordre: Corea, Finlàndia i Shangai. Podem comparar les inquietuds i els models dels nostres fills amb els dels nois d'aquestes societats asiàtiques i amb Finlàndia?

En el cas de Corea i Shangai, parlem de societats econòmicament emergents

Il·lustració: Manuela Gerosa

que es troben en un moment històric molt diferent al nostre, la prospecció d'un futur millor acompanyada de la forta creença en l'esforç i la tradició són el que ha modelat el pensament d'aquests nens. Quins són en canvi els models dels nostres fills? Respecte el model de Finlàndia (amb els millors resultats en informes anteriors) ens recordava que curiosament des de 1890 per casar-se era condició necessària saber llegir i escriure. A Catalunya no va ser fins l'any 70 que es va assolir un grau d'alfabetització relatiu pròxim al 100%. Actualment ha disminuït a causa de la immigració, que és la nostra realitat. No oblidem tampoc que les taxes de suïcidi i alcoholisme infantil són 5 vegades superiors a Finlàndia que a Catalunya. Som conscients de les diferències òbvies existents entre aquestes societats i la nostra i, per descomptat, això es manifesta també en l'àmbit educatiu. Cal doncs que pensem en quin és el model de societat que volem. Quin món forma la realitat dels nostres fills?

A la majoria dels nois i noies de la nostra societat no els atrau l'escola. No troben el sentit a l'esforç. Els manca motivació personal. A més, ja no hi ha receptes màgiques per assolir l'èxit. Cada nen ha de trobar el seu camí per aprendre, la seva fórmula particular. Els pares sabem que no en podem ser indiferents, som conscients que hem d'implicar-nos al màxim en l'educació dels fills i ens sentim partícips d'aquest procés. En aquest sentit, l'interès dels pares de la nostra escola per assolir un alt nivell de comunicació i entesa amb els fills es fa palès en la gran afluència de públic a les xerrades que tracten temes sobre educació en l'àmbit familiar.

Eva València
Comissió d'Escola de Pares

Les inscripcions als instituts, sense canvis

La Comissió Institut, nova del curs passat, fa el seguiment del sistema d'adscripcions de les escoles de primària als instituts d'educació secundària. De cara a les preinscripcions per al curs 2012-2013 no hi haurà canvis

Amb el canvi de govern, tots pensàvem que la situació canviaria, però les coses continuen igual. És a dir, els alumnes de l'Arenal de Llevant tenen adscripció a l'IES Front Marítim i a l'IES Barri Besòs, i no en tenen a l'Institut Nou del Poblenou, com seria el desig d'algunes famílies. Com a Comissió hem decidit treballar bàsicament tres objectius:

1. Aconseguir que des del Consorci d'Educació se'ns concedeixi l'adscripció a l'Institut Nou del Poblenou i que això permeti a les famílies de l'escola poder optar entre dos projectes educatius propers i diferents.

2. Ja que tenim assegurada l'adscripció a l'IES Front Marítim, serà també objectiu d'aquesta comissió establir ponts de contacte entre l'escola i l'institut, ja sigui a través de les respectives AMPAs com directament amb la direcció de l'institut. Això ha de servir per rebre informació de primera mà que ens permeti informar a les famílies de l'escola de tots els aspectes relacionats amb l'institut, tant referents al projecte que desenvolupen com a d'altres qüestions que ens puguin interessar.

3. Un grup de mares de la comissió s'ocupen de fer un seguiment dels exalumnes de l'Arenal que han començat aquest curs a diferents instituts del barri per copsar com s'adapten als nous entorns i a les noves metodologies d'estudi i amb aquesta informació poder ajudar les famílies a triar millor l'institut per als seus fills.

Comissió Institut

Il·lustració: Lola Albiol

La cuina de l'escola, en contínua millora

El nombre de plats servits al menjador de l'escola ha anat in crescendo any rera any. Això va obligar, en el seu dia, a ampliar el menjador i requereix de la recerca contínua de possibilitats que millorin la gestió d'aquest espai

Quan pensem en el menjar de l'escola , tendim a pensar sempre en el producte acabat, en els plats que es -dispensen a través de les finestretes de la cuina. Però això és únicament el resultat d'un procés que comença amb l'elaboració d'un menú per part d'un equip de dietistes. Aquest menú és revisat cuidadosament pel cuiner de l'escola, en Jose, i per un membre de la Comissió de Menjador especialista en dietètica. Un cop aprovat el menú, el cuiner fa la comanda a diferents proveïdors dels productes que necessita. Un cop arriben els productes a la nostra escola, cal que siguin emmagatzemats en els diferents espais de què disposa la cuina. Així, segons la necessitat del producte anirà a magatzem, a càmara frigorífica o a congelador.

Dues noves neveres

Aquest any, com a conseqüència de l'agument del nombre de menús diaris, vam apreciar que calia millorar l'espai de fred per a un magatzematge dels productes més óptim. Per aquesta raó, es va proposar a l'empresa de menjador, F. Roca, la possibilitat d'implementar aquesta millora. L'empresa va estar d'acord amb la idoneïtat d'aquesta mesura i van dotar la nostra cuina amb dues noves càmares frigorífiques amb diferents tipus de fred. Amb aquestes dues noves neveres no només queda garantit el correcte magatzematge en fred dels aliments que ho precisen, seguint la normativa de sanitat vigent, sino que es guanya en eficàcia a l'hora de la preparació dels plats. I així seguim, atents a les necessitats que puguin anar sorgint.

Comissió de Menjador

La cuina compta amb dues noves càmares frigorífiques amb diferents tipus de fred

ADÉU INSECTES

Una altra de les millores que s'han fet a la cuina de l'escola consisteix en la instal·lació d'uns aparells per a l'eliminació d'insectes voladors. Els dos exterminador automàtics, que estan fixats a la paret, atrauen els insectes amb la seva llum ultraviolada de baix consum i aquests queden enganxats a un adhesiu, evitant així la disseminació dels seus cossos. El cartutx d'adhesiu es substitueix, lògicament, de forma periòdica.

De tot una mica

Activitats per a les famílies

El darrer trimestre del curs ve carregat de divertides mogudes: ja podeu anar entrenant per participar a la II Cursa Solidària de L'Arenal. Això serà el 20 de maig. L'esforç serà recompensat amb una paellada per a tothom que ja estan muntant uns pares de l'escola per al 2 de juny. De ben segur que ho passarem molt bé!

A revalidar el títol!

L'equip de futbol de pares i mares de l'Arenal s'enfronta a una missió difícil aquest curs: repetir la gesta del passat, quan es van proclamar vencedors de la lliga de les escoles dels barris de Poblenou i Vila Olímpica. El repte és de tal magnitud que els jugadors entrenen dos cops per setmana. Ah, i estan oberts a nous fitxatges!

Apunta't al grup de percussió

Si t'agrada fer soroll i busques canalitzar de manera positiva tota l'energia que et queda després d'atendre els nens, la casa i la feina, et podem oferir l'activitat ideal: formar part del grup de percussió de L'Arenal de Llevant. Busquen nous membres, siguin petits, grans o gegants (com diria el Súper 3No cal tenir estudis musicals, ni timbal, ni experiència de cap tipus. Només, ganes de passar-s'ho bé. Els timbalers participen a les festes del barri i altres saraus!

Campionat infantil d'escacs

Imagineu una trentena de nens de 7 a 12 anys tancats gairebé durant tres hores a l'espai del menjador una tarda de divendres. A estones, tot era silenci i quietud. A estones, una remor permanent omplia la sala. També es va escoltar algun crit aïllat i es van veure algunes llàgrimes. N'hi havia que no paraven de suar. No, no estaven mirant cap pel•lícula de vampirs. Es tracta del campionat infantil d'escacs que es va celebrar a l'Arenal el passat febrer. Escac i Mat.

Els delegats de classe: la política dins l'escola

La Nereida Medina, la Isabel Martínez, la Rosó Buzzi i l'Esther Costa són mestres i coordinadores de cicle a L'Arenal de Llevant. En elles recau l'organització de les reunions de delegats i delegades i ens han explicat en què consisteixen i per què ho fan a L'Arenal. També hem parlat amb cinc alumnes molt eixerits que ens han explicat la seva vivència

Què són les assemblees de classe?
És una estona setmanal de classe on els nens exposen problemes que han tingut o notícies que vulguin compartir. A mesura que es fan grans, ells mateixos gestionen aquest espai: hi ha un secretari i un delegat encarregats de recollir els temes a parlar, moderar els debats, aconseguir un clima de respecte i d'ordre dins l'aula i de prendre nota de les propostes i les solucions que entre tots hagin pogut acordar. Hi ha vegades que sorgeixen temes que només afecten al grup classe i llavors es tracten només a l'aula, però altres vegades els temes o propostes competeixen a tota l'escola i aquests són els que es traslladaran a la reunió de delegats.

El càrrec de delegat o delegada de classe ja és habitual, des de fa molts anys, a l'escola pública, per tal de donar-los responsabilitat i autonomia. La classe no la gestiona només el mestre sinó que els alumnes tenen un paper molt important. Cada mes canviem de càrrecs i entre tots fem una valoració de com els han dut a terme, això els fa millorar molt en l'autonomia. Saber que l'escola funciona millor gràcies a ells és important. També es treballa l'autoestima: hi ha alumnes que són més tímids, que els costa més mostrar el que volen fer o el que saben fer, i que quan tenen un càrrec creixen moltíssim i milloren molt.

Com funcionen les reunions de delegats?
Un cop al trimestre mirem d'organitzar reunions de delegats per veure quins neguits o quines propostes surten dels alumnes. És la manera que tot el que es parla a les assemblees de classe arribi a l'escola, igual com ho feu amb els pares delegats. És una manera de donar

“La reunió de delegats seveix per donar veu als nens i nenes de l‘escola, que són els més importants de la comunitat educativa, mitjançant els seus representants“

veu als nens, que siguin partícips, que prenguin consciència que formen part de la comunitat educativa, que tinguin un espai per a dir com veuen el funcionament global de l’escola, que sàiguen defensar les seves opinions amb arguments.

És un espai per tractar els conflictes de convivència que puguin sorgir al pati, als lavabos, als espais compartits i s’acorden solucions pensades entre tots (ex.: els grans faran cartells per recordar que els lavabos han de quedar nets). També per explicar notícies i activitats que els han agradat. Incentivem que sorgeixin informacions positives, no sempre queixes i protestes. I es recullen demandes que després hem de consultar amb el claustre o amb l’equip directiu: llibres per a la biblioteca, un ametller per a l’hort, més material de joc per al pati, etc.

Tot plegat ajuda a saber formar part d’una col·lectivitat, i a comportar-se com a ciutadà d’una societat, com faran al llarg de la seva vida. S’ho prenen molt seriosament i tenen molt assumida la funció del delegat: no dir la seva pròpia opinió sinó representar l’opinió de tots, saber-ho explicar davant dels grans i dels petits, saber rebre les informacions dels altres i després portar-les a l’aula. En el moment en què ells proposen la solució, s’impliquen més. No cal donar-los-ho tot mastegat. Estan més al cas, es responsabilitzen més, són més conscients de què significa que una cosa funcioni.

Per què sou delegats?
Què us agrada més? Què en penseu?

Marc Segovia i Clara Salvi, de P5 B
"Ens agrada perquè podem explicar coses que hem fet: que treballem el cos humà, i perquè no ho vam ser ni a P3 ni a P4 i tenim ganes. S'ha d'explicar coses i no tenir vergonya. Després de la reunió, ho expliquem a la Nereida, als amics i als pares. Volem tornar a una altra reunió."

Jan Ibraev, de 2n A
"Perquè vull escoltar totes les idees de tots els cursos i també per dir les nostres idees de la nostra escola i que a vegades ens queixem. Nosaltres vam parlar a la reunió que els grans ens treuen la pilota i ens la xuten."

Pau Martinez, de 4t B
"Era el quart curs que em presentava perquè tenia ganes de fer-ho i veia possible portar una assemblea, posar silenci i a més volia veure com eren les reunions de delegats i creia que era suficientment responsable.

Els delegats i secretaris de tots els cursos des de P3 a 6è (jo no m'esperava que de P3 n'hi hagués) asseguts en una taula, amb un moderador que anava escrivint tot el que deien els nens.
Es parlen moltes coses importants, com per exemple no saltar la tanca de l'institut, no tirar rots a l'aigua, i unes quantes coses que jo crec que són bastant importants. Si fem tots aquests canvis podem arribar a millorar moltíssim l'escola."

Pol Diwanauskas, de 6è B
"Jo em veia que m'agrada parlar, per millorar per mi, respectar els torns de paraula, moderar per quan criden, representar les propostes.
El que més m'agrada és anar a la reunió de delegats, dir els temes, escoltar, saber què vol canviar l'escola. M'agrada el que diuen els petits i també P3 tenen l'oportunitat d'anar a la reunió de delegats.
A les assemblees es diuen temes, problemes, o coses bones, que també és bo de dir, i després es posa tot en comú i es pot millorar l'escola".

“Nosaltres fem de guia, els nens en saben molt”

Ens ho ha dit el Toni Otero, el Cap d’Estudis de L’Arenal de Llevant, que també és el mestre d’Educació Física al Cicle Superior. Porta a l’escola des dels inicis i encara manté intacta la il•lusió per treballar amb els alumnes. Com a part de l’Equip Directiu de l’escola, ha de batallar amb les retallades a l’escola pública però no perd l’humor i ens confessa que: “el fet d’entrar a la classe és el que et compensa”

Quines són les teves funcions?

Faig de Cap d’Estudis que és una de les tres figures de l’Equip Directiu, faig Educació Física en alguns grups de cicle superior i també faig reforç a dues classes de sisè, és a dir que entro a un parell de classes i faig suport a les tutores. Com a Cap d’estudis, m’ocupo de vetllar pel projecte pedagògic de l’escola, coordino l’acollida de les persones que s’incorporen a fer substitucions o per un temps més llarg, així com altres tasques relacionades amb el funcionament del centre.

És difícil explicar el nostre projecte pedagògic als mestres nous?

No, gens. Però crec que no és vàlid el sistema de nomenaments actual perquè quan una persona canvia d’empresa sap on va, però a les escoles no passa això, no es publicita com treballa cada escola. Si es fes, la gent podia triar on vol anar a treballar. Ningú no rebutja treballar sense llibres de text i amb una metodologia per projectes però a tothom li cal una adaptació, i li costarà més o menys en funció del seu historial.

Què és i com funciona el claustre de mestres?
És l'òrgan principal on es decideixen els temes més importants de l'escola i on ens coordinem i hi debatem tot el que calgui. Ens reunim els dijous cada quinze dies i tots els acords es prenen amb votacions a mà alçada. Som 31 persones i cada una amb un bagatge diferent, però amb ganes i moltes hores (gairebé tothom fa hores de més!) de dedicació per tirar endavant el nostre projecte. A més, hi ha els cicles que aporten, cada un, la visió dels seus alumnes, i quan estem tots junts contrastem idees i ens va millor veure la globalitat.

Com es treballa l'Educació Física des de la metodologia pròpia de l'escola?
Nosaltres treballem per projectes i intentem globalitzar tots els coneixements. Amb les especialitats (educació física, música, anglès), és més complicat, però sempre intentem integrar els projectes de les classes. També treballem segons el projecte d'escola que és de ciència i tecnologia, i apliquem també la metodologia constructivista. El que fem aquí és treballar a partir del que ja saben els alumnes. Nosaltres fem de guia però els alumnes en saben molt. L'any passat a sisè vam estar-nos preparant per la Biatló de sisè (una cursa de nedar i córrer que es fa a final de curs entre moltes escoles de Barcelona), la preparàvem al pati fent proves per minuts, per resistència, per metres, i van sortir preguntes: "Per què no puc respirar? Per què tinc flat? Per què tinc les pulsacions accelerades?" A partir d'aquí vam començar a fer hipòtesis: "per què passa?, com passa?" Vam acabar fent gràfiques en Excel, vam fer maquetes del cos humà, vam buscar informació, tot està relacionat. No és com abans, que s'estudiava l'aparell respiratori separat del sistema digestiu. Les preguntes t'ajuden a copsar la globalitat, el conjunt, tot està connectat.

I aquest curs?
Aquest curs estem treballant el Flic Flac Circ que és acroesport, com un espectacle entre vàries escoles on participaran els alumnes de cinquè. L'escenari és a base de matalassos i es construeixen figures humanes que es desmunten també fent moviments i amb música. Primer, vam fer una o dues sessions a l'aula perquè ells busquessin figures a internet. A la classe les van triar i les van dibuixar ells i van fer treball cooperatiu. Els hi mostrarem l'espectacle als petits i després treballaran amb ells: a muntar a sobre d'ells, a fer figures, voltes, etc. L'espectacle és com un projecte. Al gimnàs, estem treballant els aspectes posturals i de consciència corporal: on poses el peu sobre un company, allà on no faci mal, a quatre grapes, on estan els suports i no enmig de l'esquena. Estan entusiasmats per formar part d'aquest espectacle compartit.

I com s'avalua l'Educació Física?
M'interessa molt el tema de l'avaluació! Hi ha una valoració quantitativa i una altra qualitativa. Tradicionalment, a educació física ens passen unes taules de valors (a secundària encara es fa) on segons l'edat i el sexe hi han uns paràmetres de salt d'alçada, de llargada, de tot... Però: i el pes? I l'estructura? I la genètica? Jo valoro un alumne durant el cicle mitjà o superior, si ha progressat a nivell de coordinació o d'habilitats motrius. L'aprenentatge és un procés llarg i l'avaluació ha de ser en funció del procés, no de les notes finalistes. No tothom progressa igual, no tots comencem a caminar a la mateixa edat. O a llegir. Però sempre volem unificar i no s'ha d'unificar. La qüestió és extreure el màxim sempre dels alumnes però sense posar llistons fixes.

Gràcies, Toni, per atendre'ns!

Laura Mencía

Temps de rebaixes a l'escola pública

La política de retallada de la despesa pública iniciada pel Govern ha afectat de ple aquest curs la xarxa d'escoles públiques

L'eliminació de la sisena hora, la paralització del programa 1x1, la reducció de la despesa de funcionament dels centres i dels recursos destinats a projectes i, fins i tot, la retallada del número de vetlladores que atenen els alumnes amb necessitats educatives especials són mesures que han trasbalsat l'escola.

Els docents veuen, a més, com la gestió del centre escolar es complica cada dia que passa per traves burocràtiques, com per exemple la reducció dels dies en què es pot demanar al departament d'Ensenyament la substitució d'una baixa. Això fa que, en moltes ocasions, durant els dies que trigui a arribar el substitut, els mestres que fan desdoblaments o reforços deixin de fer-los per atendre el grup que s'ha quedat sense mestre. I per si això fos poca cosa, els docents es troben intranquils, quan no indignats, davant dels anuncis de nous ajustos salarials i l'empitjorament de les seves condicions laborals per aquest 2012.

Van mal dades. La crisi serveix com a coartada per totes aquestes retallades, algunes difícilment justificables, com deixar sense atenció el col•lectiu més vulnerable: els nens amb alguna discapacitat o amb trastorns d'aprenentatge. Aquest fet diu molt poc també de la societat que volem construir.

Les retallades directes que afecten les polítiques educatives van de la mà amb la reducció de les beques i dels ajuts a les famílies, tan de manera directa com a través de les associacions de mares i pares, i tot fa pensar que s'encariran serveis com l'acollida dels alumnes abans i després del horari lectiu i les activitats extraescolars.

Un futur incert

Un cop passi aquest cicle econòmic negatiu, la principal incògnita que quedarà serà conèixer l'efecte real de les retallades en l'actual generació d'estudiants. Es fa difícil pensar que la qualitat de l'escola pública no se'n ressentirà d'aquest període negre. Tot i que la consellera d'Ensenyament assegura que no hem de patir per l'atenció que els nostres estudiants reben a les aules, alguns experts ja han alertat que una reducció de la inversió, que probablement no serà tan conjuntural com seria desitjable, passarà factura.

Si ens creiem que l'educació és la millor eina per superar les crisis econòmiques i socials i que l'escola pública és la que millor pot garantir la cohesió social i la igualtat d'oportunitats, així como la no discriminació per raó de sexe, raça o religió, com és que no s'ha aconseguit blindar-la de les retallades?

Maria Jesús Ezquerro

LES XIFRES

La consellera d'Ensenyament, Irene Rigau, acaba d'anunciar que, gràcies a les retallades de sous, s'estalviaràn 197 milions d'euros aquest 2012. Tot i així, cal remuntar-se a l'any 2007 per trobar uns pressupostos en educació tan baixos com els d'aquest any, un total de 4595,9 milions d'euros.

Barri en família: l'Assemblea Social del Poblenou

Al nostre barri tenim un col·lectiu unitari i assembleari que lluita per defensar els drets dels més dèbils i contra els abusos dels més poderosos

A inicis de setembre del 2010, es feu una assemblea oberta a l'Ateneu Popular Octubre que va aplegar una cinquantena de persones provinents de col·lectius com l'Assemblea de Joves del Poblenou, el CSOA La Teixidora i Endavant Poblenou i persones a títol individual. L'objectiu era organitzar al barri la vaga general del 29-S, més enllà dels sindicats grocs. El col·lectiu es va dir en inici Comitè de Vaga del Poblenou. Acabada la vaga, el grup inicial es va veure amb ganes de seguir treballant conjuntament per donar resposta a les retallades del govern. Així, al gener del 2011 el comitè va donar suport a la vaga que convocaren els sindicats alternatius contra la reforma de les pensions.

Neix l'Assemblea Social del Poblenou

Acabat aquest primer període de feina agitativa, vam veure la necessitat d'iniciar una reflexió sobre el futur i els objectius del Comitè de Vaga. Ens vam adonar que necessitàvem definir què volíem fer a llarg termini i a l'hora difondre la nostra existència al barri. Per això, es va convocar la 1a Jornada Social del Poblenou, el 12 de març del 2011. Es va convidar diversos col·lectius, com la Plataforma d'Afectats per les Hipoteques, el Punt d'Informació Laboral de Sants i representats dels assentaments del barri entre altres, a explicar els seus projectes i situacions. Amb aquest bagatge per la tarda els participants a la Jornada varen redefinir en assemblea els objectius, el funcionament i el nom del col·lectiu, convertint-nos en Assemblea Social del Poblenou.

Creix el nombre de comissions

Uns mesos més tard, amb l'aparició del moviment dels indignats, des de l'Assemblea Social vàrem veure la importància de vincular l'onada d'indignació amb les lluites dels barris. Llavors l'Assemblea Social, a través de l'acampada de Pl. Catalunya, va convocar tots els indignats a una assemblea oberta a Can Felipa a principis de juny del 2011, on participaren unes tres-centes persones. En ella es va presentar el col·lectiu de l'Assemblea Social (què era, què feia, què volia, etc.) i es va posar a votació com s'havia d'articular la indignació al barri. Es decidí sumar esforços, mantenint el nom i els objectius de l'Assemblea Social més els sorgits a Pl. Catalunya. Es van crear noves comissions i es va créixer com a col·lectiu unitari i assembleari.

Reunions periòdiques

A partir de llavors l'activitat ha estat constant. Projectes d'horts urbans, xerrades-debat, rutes crítiques pel barri o la participació en el moviment dels indignats han sigut sols una part de la feina que hem fet. Actualment ens reunim una cinquantena de persones a Can Felipa els dimecres de la segona i quarta setmana del mes. Però són moltes més les persones que participen a l'Assemblea Social a través de les seves comissions, per exemple: salut, socio-laboral, horts, difusió i educació.

Eugenia Caboz (mare 2n i 1r)

PER SABER-NE MÉS

http://www.assembleasocial.poblenou.org

http://www. facebook.com/assembleapoblenou

Per contactar-hi:
assembleasocialpoblenou@pimienta.org

Barri en família: la Colla del Drac del Poblenou

A la Colla del Drac ha nascut el Fènix, un ocell que reneix de les cendres renovat i lluminós com el sol per conviure amb els dracs del barri: l'Estarrufat, la Víbria, l'Estarrufadet i l'Estendard

ON SÓN?

Colla del Drac del Poble Nou. Centre d'Imatgeria Festiva de Sant Martí.
Carrer del Joncar, 35

Hem preguntat al Manel Ollé, membre de la Colla del Drac i pare d'una alumna de la nostra escola, com podem participar en família a la Colla i ens ha explicat que quan un menor es dóna d'alta a la Colla s'ha de fer soci també el pare, mare o tutor. La quota dels menors és la meitat que la dels majors d'edat. Els menors d'edat han de participar a les actuacions sempre acompanyats d'un adult que se'n faci càrrec. Encara que l'adult no prengui part a l'actuació, l'ha d'acompanyar.

La Colla del Drac s'estructura en seccions: Drac i Víbria, Drac infantil, Música, Activitats culturals i Comunicació. Hi ha una secció específicament infantil, la del Drac Petit, formada pels nens i nenes que porten el drac, els diablets i els portadors de l'Estendard. I hi ha una altra secció, la de música, amb dos grups específics per a menors: Percussió Infantil i Percussió mitjans, que també actuen acompanyats d'un adult.

Així que quan algú s'apunta a la Colla del Drac, s'hi apunta tota la família. El pare o mare pot portar el Drac, tocar percussions o fer de diable. Els nens i nenes a les seccions o grups infantils… I qui queda lliure acaba donant un cop de mà a la secció d'activitats, organitzant la botiga, fent feines de manteniment i construcció, etc.

Per saber-ne més, entreu a:
http://www.dracpoblenou.cat/
http://espurnadrac.blogspot.com/
Per participar-hi, envieu un correu a **infodrac@dracpoblenou.org**, o aneu a la seu de la colla de dilluns a divendres, de les 17.30 a les 21 h.

Barri en família: les cooperatives de consum

Al Poblenou hi ha quatre cooperatives de consum. Són espais autogestionats per grups de famílies que han decidit consumir de manera responsable i implicar-se en la comunitat. A cada cooperativa hi ha una trentena de famílies que s'han associat, han llogat un local i assumeixen el treball voluntari que comporta formar-ne part. Hem entrevistat dues famílies de dues cooperatives diferents del barri perquè ens expliquin què vol dir formar part d'una cooperativa de consum.

Què aporteu a la cooperativa?
Marc (Cydonia): Una quota mensual i el treball voluntari en la neteja cada dos mesos i en la preparació de comandes també cada dos mesos.
Xavi (Estèvia): Una quota mensual, el treball en la neteja i, com que no tinc disponibilitat de temps per fer cistelles, la implicació en la comissió de comunicació. Ara estic preparant el bloc de la cooperativa més jove del barri.

Què us aporta ser a la cooperativa?
Marc (Cydonia): Menjar fresc i amb gust! Una manera de viure amb els nanos la compra i que sàpiguen d'on vénen els aliments. I planificació econòmica, hem de fer l'esforç de saber què hi ha a la nevera i què necessitem d'una setmana per l'altra. (Les compres es planifiquen una setmana abans de rebre els productes.)
Xavi (Estèvia): Des que sóc a la cooperativa menjo més fruita, verdura i llegums. I quan vaig a comprar a altres llocs miro d'on són els productes, com estan fets, què porten...
Judit (Estèvia): La cooperativa no és una botiga, és un món on fas xarxa i aprens. (La Judit va participar al curs de cuina vegetariana que va impartir Isabel Celma a Cydonia al febrer. Vegeu la foto.)
L'objectiu comú de les famílies cooperativistes és consumir productes ecològics de proximitat amb tracte directe amb el productor, cosa que evita els serveis d'intermediaris, els embalatges i el processament industrial dels productes. El consum responsable, amb principis ètics i de justícia social, té en compte les condicions de treball dels productors.

Actualment totes les cooperatives tenen famílies en llista d'espera per poder-hi entrar. Les cooperatives Mespilus i Estèvia han sorgit de la llista d'espera de Cydonia, que és la cooperativa que té més diversitat de productes (aliments tant frescos com elaborats, productes de neteja i higiene, etc.) i més experiència.

Si voleu saber-ne més, entreu a les webs i als blocs de les cooperatives del Poblenou o visiteu-les un dimecres cap a les 19 h, és quan les famílies recullen les comandes.

INFORMACIÓ

Cydonia:
C/ Bosch i Labrús 16.
www.cydoniabcn.org

Mespilus:
Camí Antic de València 95-97, semisot. local J3.
A partir de l'abril,
al C/ Melero, 12
www.cooperativa
mespilus.wordpress.com

La Unió del Poblenou:
CSOA La Teixidora
C/ Marià Aguiló 35.
http://verdurita.wordpress.com

Estèvia:
C/ del Ferrocarril 12.
http://esteviapoblenou.wordpress.com

Llegir per créixer

Infantil

La pequeña oruga glotona. **E. Carle (Kókinos)**
Àlbum il·lustrat que explica el cicle de la vida d'una eruga que es transforma en papallona. Treballa els dies de la setmana i les fruites.

Davant de casa meva / Delante de mi casa. **Marianne Dubuc (Joventut)**
Llibre d'imatges de petit format (i gran volum!) per conèixer el món i entrar en els terrenys de la imaginació. Treballa conceptes de situació.

De què fa gust la lluna? / ¿A qué sabe la luna? **Michael Grejniec (Kalandraka)**
Àlbum il·lustrat que obre les portes a la imaginació a través d'una història de companyonia entre animals, amb tendresa i sentit de l'humor.

El libro del invierno. **Rotraut Susanne Berner (Anaya)**
Llibre sense paraules que comença una col·lecció de cinc títols *(Invierno, Primavera, Verano, Otoño, Libro de la noche)* que mostra la vida en una ciutat al llarg d'un any.

La casa de la Mei / La casa de Tomasa. **Phyllis Root, Delphine Durand, amb versió de Miquel Desclot (Baula/Edelvives)**
Llibre amb encunys i desplegables per jugar, llegir imatges, identificar lletres, començar a llegir paraules... La Mei i el gat Tei van ampliant casa seva per fer lloc a tots els que truquen a la porta.

Cicle Inicial

Frederick. **Leo Lionni (Kalandraka)**
Àlbum il·lustrat que posa de relleu el valor de la paraula. Ideal per introduir la poesia. Una família de ratolins recull aliments durant l'estiu per poder menjar-los durant l'hivern. Un d'ells, en Frederick, recull sensacions, colors, olors que alimentaran l'esperit de la família quan no hi hagi menjar al cau.

Perdut i trobat / Perdido y encontrado. **O. Jeffers (Andana / Fondo Cultura Económica)**
Àlbum il·lustrat sobre l'amistat que narra les aventures d'un nen i un pingüí.

El jardí curiós / El jardín curioso. **Peter Brown (Takatuka)**
Àlbum il·lustrat en què un nen decideix cuidar quatre herbes com si fossin un jardí, que creix quan tothom el cuida voluntàriament, transformant la ciutat en un espai més agradable.

Carta per al tigre / Correo para el tigre. **Janosch (Kalandraka)**
Amb format de primera novel·la il·lustrada, aquest àlbum explica com el petit ós i el petit tigre inventen el correu postal, l'aeri i el telèfon per sentir-se prop l'un de l'altre quan són lluny.

Cicle Mitjà

***Ottolina al mar / Ottoline en el mar.* Chris Riddell (Cruïlla / Edelvives)**
Barreja tècniques del còmic, l'àlbum i la novel·la. Cada cop que l'Ottolina i el Sr. Munroe estan junts descobreixen un cas de misteri.

***Contes per telèfon / Cuentos por teléfono.* Gianni Rodari (Joventut)**
Recull de contes curts amb un punt d'absurd. Una nena rep cada nit la trucada del pare. En cada trucada, el pare li explica un conte.

***La princesa i el pèsol.* Hans Christian Andersen, Lauren Child (Serres)**
Versió moderna del conte amb fotografies d'escenes creades amb personatges de paper.

***Gulliver. Viatge a Liliput / Gulliver. Viaje a Liliput.* Jonathan Swift, adaptat i il·lustrat per Julie Faulques (Joventut)**
Adaptació del primer viatge de Gulliver. S'hi fa palesa l'absurditat de les guerres, la necessitat d'adaptar-se a les noves realitats i la importància d'aprendre de les experiències dels altres.

***Set raons per estimar els meus pares.* Jaume Cela, Jordi Vila Delclós (Cruïlla)**
Novel·la que anima a conèixer-se un mateix. Un nen rep un regal: un quadern on ha d'escriure set raons per estimar els pares. Mostrarà com viu, què pensa i què sent a mesura que l'escrigui.

Cicle Superior

***El lladre de gorres / Potilla y el ladrón de gorros.* Cornelia Funke (Bromera / Siruela)**
Novel·la fantàstica on les fades són reals i tenen característiques força humanes.

***Les bruixes / Las brujas.* Roald Dahl (Estrella polar / Alfaguara)**
Novel·la amb adaptació al cinema. Un nen i la seva àvia irrompen en un congrés de bruixes per acabar amb elles. Però viuen transformacions i aventures abans d'aconseguir el seu propòsit.

***Ala de Corb a Nova França.* Enric Larreula (Baula)**
Vuitena entrega de la sèrie d'aventures del pirata educat i amb bones intencions, Ala de Corb. Novel·la carregada d'humor que mostra la vida a l'altra banda de l'Atlàntic al s. XVIII.

***La invenció d'Hugo Cabret / La invención de Hugo Cabret.* Brian Selznick (Cruïlla / SM)**
Novel·la gràfica plena d'intriga en què s'ha de llegir text i imatge. Scorsese l'ha portat al cinema. Un nen hereta del pare un autòmat que no funciona. Creu que quan l'arregli li donarà un missatge relacionat amb la seva vida...

***Pack Jim Botó.* Michael Ende (La Galera)**
Clàssic de la literatura juvenil. Les novel·les del Jim Botó us emocionaran, us faran riure i us faran créixer com a lectors.

Llibres que ens ajuden a fer de mares i pares

"A tots els pares, en qualsevol lloc del món, que alguna vegada s'han dit a ells mateixos: Ha d'haver-hi una forma millor!"

PER SABER-NE MÉS

http://www.fabermazlish.com

Així comença el primer llibre que van publicar l'Adele Faber i l'Elaine Mazlish, *Padres liberados, hijos liberados*, on les dues mares expliquen de manera senzilla com anaven posant en pràctica a casa les tàctiques apreses als tallers que organitzava el psicòleg infantil Haim Ginott per millorar les relacions pares-fills i fer més agradable l'ambient familiar.

Escrit de forma clara i propera, com si fos una novel·la, el llibre està ple de situacions quotidianes, reflectides amb molt sentit de l'humor, on veiem que és possible canviar a poc a poc la forma de comunicar-nos amb els fills.

La base és deixar de fer servir paraules que avaluen (evitar renyar, lloar i encasellar) per fer servir paraules que descriuen el que veiem o el que sentim, perquè conviden el/la nen/a a buscar les seves pròpies solucions als problemes. Un exemple: "Si a un nen li cau un got de llet, li diria: Veig que ha caigut la llet, i li donaria un drap. D'aquesta manera evito la culpa i remarco el que cal fer".

Els llibres publicats per Faber i Mazlish treballen la manera com els adults ens relacionem amb els infants, que podem extrapolar a com ens relacionem amb altres adults. Són lectures que donen propostes concretes per millorar les relacions.

Alguns llibres d'Adele Faber i Elaine Mazlish publicats per l'editorial Medici que trobareu a les biblioteques i a les llibreries:

Padres liberados, hijos liberados.

Guía para tener una familia más feliz.

Com hem de parlar perquè els fills escoltin i com hem d'escoltar perquè els fills parlin.

Cómo hablar para que sus hijos estudien en casa y en el colegio.

Cómo hablar para que los adolescentes le escuchen y cómo escuchar para que los adolescentes le hablen.

Equip de la revista
Irene Capdevila
Asensi Carricondo
Maria Jesús Ezquerro
Sonia Gómez
Josep Mª Marimon
Laura Mencía

Han col·laborat en aquest número
Lola Albiol
Eugènia Caboz
Manuela Gerosa
Cesc Íñiguez
Eva València
i els membres de les diferents
Comissions de l'Ampa

ANIMEU-VOS A PARTICIPAR!
Necessitem més col·laboradors per tal que aquest projecte pugui tirar
endavant. Contacteu amb nosaltres a
arenalampa@gmail.com

El Consell de Redacció es reserva el dret de publicar o retallar els articles i cartes rebudes. Els articles signats no reflecteixen l'opinió del Consell de la Revista.

Ampa de L'Arenal de Llevant
Bac de Roda, 33 · 08005 Barcelona · http://arenalampa.wordpress.com · arenalampa@gmail.com